

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Octombrie v. 1888

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile rămân și pentru actualul format tot cele de până acum și sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 23 Septembrie st. v.

Telegrama dela Viena publicată în numărul nostru de ieri anunță un eveniment de o importanță imensă. Wilhelm II., împăratul Germaniei, este oaspele lui Francisc Iosif I., Împăratului-Rege al monarhiei austro-ungare.

Castelul Curții imperiale din Viena a mai ospătat în sinul seu capete încoronate din țeri străine. Viena a mai vădut monarhi îmbrățișându-se și sărutându-se. A mai avut Viena ocaziune să asiste la festivități, dacă nu mai mari, tot așa de mari, cum vor fi cele din timpul cât Wilhelm II. va petrece în rezidența Monarchului nostru austro-ungar. Însă cu toate acestea noi îndrăsnim a dice, că din câte vizite de monarhi în trecut au avut loc în Viena, nici una nu se poate măsura în importanță cu visita de față a împăratului Germaniei Wilhelm II.

Nu splendoarea coroanei imperiale germane este, care dă importanță imensă întâlnirii monarhilor în castelul Curții imperiale din Viena.

Este adevărat, că așa cum este alcătuită astăzi împărăția germană, este

în stare să dea coroanei germane splendoarea câtă numai e cu putință între oameni pe pământ. Un popor dintre popoarele cele mai culte, cu o putere morală și materială, care însuflă respect nu numai în vecinătatea cea mai imediată, nici că se poate altcum, decât să facă, ca coroana în capul suveranului Germaniei să fie una din cele mai strălucite.

Repeșim însă, că nu splendoarea este, care dă de astădată importanță întâlnirii monarhilor.

Este timpul, sau mai bine zis, împregiurările politice, care ridică însemnătatea visitei împărătesci.

S'a vorbit și s'a scris mult despre existența unei lige în favorul păcii. S'a zis și s'a scris de atâtea ori, că liga aceasta o compune împărăția germană și cea austro-ungară, la care s'a mai alăturat și regatul italian.

Liga aceasta, mai cu seamă dela visita împăratului Wilhelm II. la Peterhof încoace, unde acesta s'a întâlnit cu Țarul Rusiei, a fost din multe părți trasă la îndoială. Împăratul Germaniei vine dar' să o întărească. Nu între monarhi, căci de aceasta, fiind liga între guvernele celor trei monarhii întărită și asigurată, așa se vede, nu mai este lipsă, ci în ochii publicului celui mare, și aceasta pentru-ca îndoilele să dispară și supușii celor trei monarhii să știe, că Germania, Austro-Ungaria și Italia sunt laolaltă, și sunt laolaltă pentru-ca să îndeplinească o misiune mai înaltă în interesul omenirii.

Eată dar' importanța întâlnirii ce a avut ieri loc la Viena și preste puțin zile va avea loc și la Roma.

Interesul omenirii!

Două cuvinte atât de simple și totuși atât de cuprinzătoare, așa încât să dea privilegiu la reuniunea celor mai considerabile puteri din centrul Europei.

Însă ni se va pune întrebarea, în ce consistă interesul omenirii, pentru care s'au reunit puterile câte fac parte din ligă?

Numele reuniunii celor trei puteri ne dă răspunsul prompt și în privința aceasta. „Ligă de pace“ se numește reuniunea celor trei puteri. Pacea, vor ele să o susțină în Europa. Ear' pacea

pentru omenire este interesul cel mai mare, fiindcă numai în timp de pace se promovează știința, arta și industria.

Sărbătorile dela Viena și mai târziu cele dela Roma sunt consacrate păcii și ca atare interesului omenirii, și aceasta le înalță importanța nu numai în ochii nostri, ci în ochii lumii întregi.

Prelungă pace, în interesul omenirii, are să se mai întempe ceva. Sărbătorile dela Viena și dela Roma au să servească drept vestitoare ale sfârșitului domniei feudale.

Aceasta se-nu notăm cu deosebire.

De aceea și noi Românii, ori-cât ni s'ar pără, că, — grație neînțeleptei administrațiuni politice din țerile ungurești, — stăm departe de influența festivităților dela Viena, ne avem părțicia noastră de bucurie.

Consolidându-se liga de pace în centrul Europei, ni se consolidează și speranțele într-o soartă mai favorabilă. Urmele feudalismului având să dispară cu totul, egalitatea are să devină un bun comun și pentru noi Românii. Și în realitate are să devină bun comun, dar' nu numai pe hârtie, cu scop de a arunca nășip în ochii străinătății, ca să nu poată vedea cum se iau la noi principiile cele mai sfinte în deșert.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 22 Septembrie st. v.

Împăratul Germaniei Wilhelm al II-lea a sosit ieri în Viena ca oaspele Maiestății Sale al Monarchului nostru. Toate diarele din capitala monarhiei noastre dedică lungi articoli primii acestui eveniment și toate îi atribuie o deosebită importanță din punct de vedere al prospectelor de pace în viitor, care prin alianța celor trei monarhii centrale din Europa devin din ce în ce mai mari.

„Wiener Abendpost“ dice între altele: „Primirea ce i-se face îi va da dovezi despre deplina reciprocitate a simțirii și a bunăvoinței, și pe tinărul domnitor îl va întâmpina cordial și poporațiunea Vienei și a întregii Austro-Ungarii. Primirea împăratului german va dovedi, că legătura intimă dintre Austro-Ungaria și Germania s'a înrădăcinat pe deplin în conștiința poporațiunii. Nimenea nu se mai îndoesce acum de caracterul inofensiv al alianței, care este îndreptată singur numai spre

menținerea păcii. „În contra nimeni, cîspre propriul scut“, aceasta este însemnătatea alianței între Austro-Ungaria, Germania și Italia. Acestei alianțe are să se mulțumească și de aci încolo pacea. Aceasta ni-o garantează prezența înaltului oaspe al Austriei noastre Case împărătesci.“

De când conservativul Dr. Geffken este eruat ca trimițătorul diarului împăratului Frideric la „Deutsche Rundschau“, cestiunea scopului acestei publicări într'un stadiu de tot nou. Până aci existau oameni, care credeau într'u adevăr, că au de a face cu o manevră de a liberalilor. Acum însă s'a constatat, că admiterea aceasta este lipsită de ori-ce temei. Se dice despre Geffken, că ar fi un adversar al principelui de Bismarck. Dar' el nici odată nu a manifestat față cu Bismarck o dușmănie în felul declarațiilor. El nici nu este aderent a-l „Kreuzzeitung“-ului în înțeles mai strîns; tot atât de puțin e particularist, și dacă are ceva în contra principelui de Bismarck, după succesele lui complexiuni bisericesci-politice, cu același drept s'ar pute dice despre el, că este în contra unei direcțiuni, pe care a reprezentat-o principele de coroană de odinioară. Căci Geffken nu putea să simpatizeze nici cu aspirațiunile unitare, nici cu ideile bisericesci liberale ale decedatului împărat. Oamenii nici nu înțeleg bine, cum a putut chiar el să primească un exemplar din diarul împăratului Frideric. Cu toate-că e fapt incontestabil, că împăratul Frideric i'a predat diarul. Poate-că dl Geffken va mai ajunge odată în poziție de a spune, care anume a fost scopul seu cu publicarea diarului. Deocamdată trebuie să ne mulțumim cu înregistrarea faptului, că el este arestat și că primul procuror de stat din Berlin Groschuff a sosit deja în Hamburg, spre a conduce instrucția în contra lui. Se asigură, că Geffken s'a însinuat însuși, fără de a se fi făcut asupra lui presiune din partea editorului.

Polemia diplomatică dintre Franca și Italia a produs din nou supărări Francezilor. Ambasadorul italian din Constantinopol, baronul Blanc, a predat o notă pe timpul, când Poarta avea încă intenția, de a aceluia convenției canalului de Suez un protocol deslușitor cu rezervarea drepturilor Sultanului asupra posesiunilor sale la termul vestit al Mării-roșii. „Le Temps“ afirmă, că nota aceasta e plină de insinuări și de dușmănie în contra Francei. Ea conține la toată întemplantarea alusiuni ascunse în contra politicii tunisiene a Francei; dar' se

pare, că imputarea dușmăniei în contra Francei totuși e cam exagerată și supărarea Francezilor e a se atribui susceptibilității lor în toate afacerile ce privesc pe Franca și Italia.

„N. W. Tgbl.“ primesce din Petersburg cu data de 1 Octombrie n. următoarea depeșă: Alaltaieri s'a prezentat procurorului suprem al sfântului sinod, consilierului intim K. P. Pobjedonoszeff, o deputațiune de Cechi, al cărei conducător, un anumit Skrivan, a asigurat între altele pe procurorul suprem, că întreg poporul cehic, împreună cu cei mai buni conducători ai lui, este hotărât a se reîntoarce la vechia credință ortodoxă și abia așteaptă momentul acestei reîntoarceri în sinul singurei mântuitoare biserici cirlice și metodice. Procurorul suprem a luat această manifestațiune cu multă mulțumire spre știință și i'a exprimat dorința, ca să ajungă încurând și ceilalți Slavi din Austro-Ungaria la convingerea, că mântuirea lor zace singur numai în reîmpreunarea lor cu biserica ortodoxă. După audiența toți membrii deputațiunii, împreună cu Skrivan și familia acestuia, au trecut la religiunea răsăriteană. Foile rusesci atribuie mare importanță acestui fapt.

Relativ la cauza de despărțire a părechii regale din Serbia se dice, că încercarea amicilor reginei, de a îndupleca la un arangement, a rămas fără rezultat. Acum nu se mai poate spera la o împăcare a soților regali, și nu rămâne altceva, decât grabnica desfacere a căsătoriei lor. Se și crede, că forul matrimonial competent va pronunța sentința pe la începutul lui Decembrie.

Răscumpărarea regaliilor.

(Urmare și fine.)

Ce se ține de provocarea la valoarea de circulațiune, în această privință pe basa studiilor noastre proprii putem susține chiar contrarul dela ceea-ce susține înaltul guvern în motivarea sa. Adevărat este, că la noi abia poate fi vorba de valoarea de circulație a regaliilor într'alt loc, decât la regaliile vândute de erarul regesc pe calea licitațiunii, dintre care relativ la câteva, după conspectele alăturate sub 2/3, prețul de cumpărare reprezintă o valoare cu mult mai mare decât aceea, care voește să li-o dea proiectul.

Relativ la drepturile regale ale privaților, abia se poate vorbi de valoare de circulație, după-ce în părțile ardelen de câțiva ani mai nu s'au întemplat asemenea vîndări, și dacă s'au întemplat, vîndătorii au fost mai

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Literatură populară.

I.

Voinicul și codrul.

Prin livada de sub fagi
O fetiță strînge fragi,
O fetiță din uliță
Cu fragi roșii pe guriță.
Colo 'n coastă-un colnicel,
Pe colnic un voinicel,
Feciorașul din pădure
Cu doi ochi ca două mure,
Vine 'necet încetisor
Și cu peptul plin de dor,
Cu zalele sdrăncăind,
Cu gura frumos zimbind,
Cătră fetiță grăia:
— „Fetișoară, draga mea,
„Mândra mea
„Frumoasa mea,
„De-mi voesci mie vr'un bine
„Iubesc-mă tu pe mine,
„Căci obrazii tăi 'mi-s dragi
„Și-ți voi spune ce s'eu faci“.
Fetița 'n obraz roșia
Și din gură răspundea,
— „Du-te bade, bădișor,
„Că tu ești un hoțișor,
„Dău strînge la pungulițe,
„Noaptea mergi la mândrulițe,

„Bădițul meu e cîtană
„Și-i cu pușca de aramă,
„Dacă eu îl voi lăsa,
„Cu pușca mă va pușca,
„Eară Dumneșul cel sfînt
„Nu m'a ține pe pământ“.
Voinicul a cuvîntat:
— „Maică, rău m'ai blăstemat,
„Cu blăstēm mare de foc
„Ca să n'am nici un noroc.
„Mă voi duce ear' în codru,
„Căci nu pot afla alt modru,
„Decât fiul codrului
„Și spaima tiranului,
„Căpitanul hoților,
„Spăimîntarea domnilor“.

II.

Cîntecul Bradului.

Brad încetinat,
Rău te-a blăstemat
Cine te-a mutat,
Din muntele mare
Pe cea neagră cale,
Cu vîrful la vale,
Și apoi te-a brîntit
Cine te-a clătîit,
Șapte solurele
Cu capete goale,
Cu mâni mai bărbate
• Și mai mari în spate,
Tinerei voinici
Si cam lați în chici,
La capre sedînd,
În fluer horînd,

Tot cu fete multe
Au plecat la munte,
La tine-au plecat
Și 'mi-te-au tăiat,
Și te-au icuit
Și te-au obosit.
Voinicii cei șapte
Și cu multe fete,
Te-au tăiat frumos
Cu cetina 'n jos,
Din un cleanț de munte
Cu vîrfu 'nainte,
Dela loc petros
La loc rovinos,
Din izvoare răci
La câmpuri întregi.

Brad încetinat,
Nu fi supărat,
Că tu ești mai 'nalt
Preste toate 'n sat,
Lîngă-un zid uscat.

Chischineu rotat,
Rău te-a blăstemat,
Greul cînd te-a dat,
Și cin' te-a lucrat,
Căci te-a acățat
Într'un vîrf de brad,
Soare să te ardă,
Vîntul să te bată,
Vîntul să te 'mpingă,
Neaua să te ningă,
Ploaia să te ploae
Și să te îmoaie.

Voinicul gălit,
El ne-a poruncit,
Să-i aducem brad
De meșteri lucrat,
Cu barda 'mpuiat.
Și ne-a poruncit,
Cînd el s'a gătit
La brad a pleca
Spre a lăcrima,
Tot Dumineca,
De n'om lăcrima
Bradul s'a usca.

N. Trîmbițoiu.

III.

Costea și Fulgu.

Primăvara prinse-a da,
Cuculețul a cînta,
Inima 'n ciobani creșcea.
Frunzuliță solz de pesce,
Umbă Costea călăresce,
Călăresce, chip domnesce.
Și-și așează stănele
Pe toate movilele.
Că și are Costea, are
Vr'o cinci sute de mioare
Es în vară fătătoare,
Căți sînt vara brebenei,
Atăți are mielusei,
Vr'o cincideci de căni bătrani,
Care stau noaptea la stăni.
Vr'o trei sute de căței,
Care păzesc la odăi.
Cînd treaba își isprăvia,

Costea, frate, ce făcea?
La Dolfa că se ducea.
La Dolfa cătea bătrînă,
Care păzesc la stăna
Înfășurată 'ntr'o lînă.
Din gură ce-i porunceea?
— „Alei Dolfo, Dolfa mea,
„Eată eu plec la Galați
„Cu măgarii încărcăți
„Să cumpăr eară opinci
Pentru cei ciobani voinici.
„Ceva sare
„La mioare,
„Bolovani
„Pe la cărlani
„Și tărățe
„La oițe.
„Grijă de oi tu să ai,
„Noaptea ocol să le dai,
„De-i perde oile mele,
„S'au stîns și Țilele tale.
„De-i perde vr'un mieluseț,
„Cu cărligul te deșel.“
Foaie verde și trei sfați,
Fulgu, frate, ce făcea,
Fulgu, frate, ce făcea.
Mîncă-i-ar căni carnea.
Fulgu, hoț de meadă-noapte,
Ca el mai că nu se poate,
L'ai lui voinici se ducea
Și din gură le grăia:
— „Alei, cincideci de voinici
„Și voi patrușeci-și-cinci,
„Cu căciuli înalte,
„Nalte stogoșate

